

princip for Truster og Karteller. Men de paagældende Love var — som tidligere anført — kun tænkt som midlertidige, ligesom det havde vist sig, at Kampen mod Misbrug fra Truster og Kartellers Side ikke tilstrækkeligt effektivt kunde gennemføres blot gennem de Foranstaltninger oftnævnte Prisreguleringslove gav Hjemmel til.

De Oplysninger, Trustkommissionen havde tilvejebragt, havde godtgjort, at navnlig Kartellerne spiller en overordentlig stor og stadig voksende Rolle indenfor det norske Næringsliv. Regeringen var derfor med Trustkommissionen enig i, at der burde træffes Foranstaltninger af varig Art for at hindre, at Kartellerne misbrugte deres Magtstilling.

Det nye Forslag, indeholdende de Forholdsregler, der i saa Henseende efter Regeringens Mening burde træffes, er betydeligt mere i Overensstemmelse med Trustkommissionens Forslag end Forslaget af 1924. Saaledes havde Forslaget af 1924 ikke medtaget Trustkommissionens Forslag om Bibeholdelse af den tidligere gennemførte Anmeldelsespligt for Truster og Karteller. Denne Anmeldelsespligt bibeholdes derimod i Forslaget af 1925, dog med den Ændring, at Anmeldelsespligten afskaffes for Konkurrenceindskrænkninger, der ikke antages at have nogen Betydning for Markedsforholdene i Norge.

Løvrigt opretholder Lovforslaget i det væsentligste den hidtil gældende Ordning. Paa enkelte Punkter udvides Bestemmelserne. Dette gælder saaledes Lovens Omraade, idet Lovforslaget omfatter al privat Erhvervsvirksomhed, undtagen Arbejde i andres Tjeneste. I Modsætning til de nugældende Regler, vil saaledes de saakaldte liberale Erhverv som Læger, Tandlæger, Sagfører, Arkitekter m. v. komme ind under Lovens Bestemmelser.

Paa Foranledning af Prisdirektoratet er der i Forslaget ligeledes indført en Bestemmelse om, at saafremt et Aktieselskab med en Aktiekapital eller Formue paa 1 Mill. Kr. eller derover deltager i en Sammenslutning eller Aftale, der har til Hensigt at indvirke paa Pris-, Produktions- eller Omsætningsforhold, skal Selskabet inden 6 Maaneder efter Udgangen af hvert Regnskabsaar tilstille Prisraadet Aarsregnskabet med Vindings- og Tabskonto samt Balance.

Aarsregnskabet skal være underskrevet af Bestyrelsen og paaført Revisors Erklæring. Det skal være opstillet paa en saadan Maade, at det klart kan ses, hvorledes et eventuelt Overskud er anvendt, og Prisraadet kan fastsætte et Skema, der skal følges ved Regnskabets Udarbejdelse og Indsendelse. Hvis et Selskab har sit Hovedkontor i Udlandet, er det tilstrækkeligt, at det indsendte Regnskab omfatter den norske Virksomhed.

Bestemmelsen tilsigter at skaffe Prisraadet Materiale til en permanent Kontrol med Truster og Storbedrifter. Misbruger disse deres Magt til at fremskaffe en urimelig Fortjeneste paa det købende Publikums Bekostning, vil denne Gevinst kunne ses i de enkelte Bedrifters Regnskaber, for saa vidt disse er rigtig opstillede. Regnskabsindsendelsen vil derfor være af Betydning for Kontrollen.

Bestemmelserne om Priser og Fortjeneste, der findes i Lovforslagets V. Kapitel, opretholder i Hovedtrækkene de hidtil gældende Bestemmelser.

Efter Indstilling fra Prisraadet er der i Lovforslaget optaget en Bestemmelse, der forbyder den, som sælger Varer, uden Prisraadets Samtykke at fastsætte Mindstepris for videre Salg.

Som Begrundelse for denne Bestemmelse anføres, at det af Myndighederne var bleven konstateret, at Fabrikanterne eller Importørerne indenfor en Række Næringsgrene fastsatte bindende Mindstepriser, som Videreforhandlerne maatte forpligte sig til at overholde. Dette fandt saaledes Sted med Hensyn til Cement, Landbrugsmaskiner, Fiskeriredskaber, Metaltraadslamper, Papir, Pap, Tændstikker, Tobak, Cigarer og Cigaretter samt en Række andre Varer.